निग्रह:

निकास:, पुं, (नि+कस प्रब्दे+पत्ते घन।) निक्रम:। इत्यमर:।१।०।२४॥

निखर्क, क्री, (निखर्कित वहुलसंखां गच्छतीति। नि + खर्क गतौ + पचायच्।) दश्खर्कसंखा। दश्सइसकोटय:। इति लीलावती हैम-चन्द्रभा (यथा, महाभारते। २। ६१। ३। "मुखबीव महापदां निखन्नं कोटिरेव च॥") पुंलिक्रीय्ययम्। यथा। हन्दः खर्बो निखर्ब-स्रीत्यादि॥

हेमचन्द्र:। ३। ११८॥

निखलं, चि, (निट्तं खिलं भ्रेषो यसात्।) समस्तम्। इत्यमरः। ३।१। ६५॥ (यथा, देवीभागवते।१।२।४०।

"निखिलमलगणानां नाप्रकृत कामकन्दं

प्रकटय भगवत्वा नामयुक्तं पुराणम्॥") निगड़:, पुं क्री, (निगलति नभातीति। नि+ गल + अच। लस्य ड्लम्।) इस्तिनां लोइ-मयपाइबन्धोपकर्णम्। इति भरतः॥ चाँदु इति दाँड्का इति च खात: ॥ तत्पर्याय:। ऋहुल: २ वन्द्रत: ३। इत्यमर: । २। ८।४१ ! चित्रीर: १ चानु: ५। इति श्ब्रावनी॥ (यथा, साथे। ५। ४८।

"बहापराणि परितो निगड़ान्यलावीत् म्बातन्त्रामुज्ञ्चलमवाप करेखुराजः॥") निगड़ित:, त्रि, (नि-गल+ त्तः। लख इलम्।

यदा, निगड़ी जाती श्येति। तारकादिवात् इतच।) बहु:। इति हेमचन्द्र:।३।१०३॥

निगयः, पुं, होमधूमः । इति निकाखप्रीयः ॥ निगदः, पुं, (नि+गद भाषे+"नी गदनद्यठ-स्वन:।" इ। इ। ६४। इति स्त्रप्।) भाष-सम्। अधनम्। तत्पर्यायः। निगादः २। इत्यमरः। ३।२।१२॥ (यथा, भागवते।

प्राहा १६। "इति निगरेनाभिष्यमानी भगवाननिशिष-र्धभो वर्षधवाभिवादिताभिविन्दतचरणः सदय-जनवें द्यागमः॥

निगम:, पुं. (निगमे पुर्था भव:। निगम + "तच भद:।" शश्रु। इत्यम्। संज्ञापूर्व्वकत्वात् ब्ह्यभातः।) बाणिजः। (निरम्यतेभ्वेति। नि+गम+"गोचरससरेति:" शश्रधा दति घत्रस्येन साधु:।) धुरी। कट:। (निगन्यते जायतेश्नेनिति।) वेदः। (यथा, देवीभाग-वते : १ । ५ । ६१ ।

"कथङ्कारं वाच्यः सकलिगमागोचरगुण-प्रभाव: खं यसात् खयसपि न जानासि

परमम्॥") बिशाक्षयः। इट्ट इति यावत्। इति मेदिनी। मे, ३५ । निश्वयः । (यथा, "तस्या एव प्रति-ज्ञाया चेतुभिक्ष द्वान्तीपनयनिग्रमी: स्वापना ॥" इति चरके विमानसानिश्हमेरधारी॥)

अध्वा । इति हेमचन्द्रः । । ३८ ॥ (उपदेशः । यथा, भागवते। १। ५। ३६। "इमं खनिगमं जद्यत्रवेख मरगुष्ठितम्। चाराकी ज्ञानमैश्वर्थं खस्तिन् भावस केश्रवः॥") निगरः, पुं, (नि+ग्+"ऋदीरप्।" ३। ३।५०। इति भावे चप्।) भोजनम्। इति राज-निवंग्ट: ॥ निगर्गं, स्ती, (नि+ग् भच्यो+भावे ख्रुट्।) भच्यम्। इति मेरिनी। खे, ६८॥ निखर्जः, चि, (नितरां खर्जः।) वामनः। इति निगरणः, पुं, (निगीर्थते भच्यते विनिता नि+ ग् + कर्गी खुट्।) गलः। इति मेदिनी। यी, ६८ ॥ होमधूमः। इति ग्रब्दरत्नावली ॥ निगादः, पुं, (नि+गद भाषे+परी घन।) कथनम्। इत्यमरः। ३।२।१२॥ निगार:, पुं, (नि+मृभच्यो+भावे घन्।) निगर्णम्। भच्णम्। इत्यमरः। ३। २।३०॥ निगालः, पुं, (निगलति भच्चयळनेनेति । नि + गल भन्ता + करता घन्।) चात्रा नो इप्र:। इता-गरः। राष्ट्रिष्ट ॥ (यथा, अश्ववैदाके। रा१४) "घग्टानन्धसमीपस्थो निगालः परिकीर्त्ततः। अधसाद निगालस गलमा हुमँ सी विण: ॥") निगालवान्, पुं, (निगालोश्स्यस्येति। निगाल + मतुप मख व:।) अथ:। इति ग्रब्दचिन्तका॥ निगु:, पुं, (निगम्यते विदाते भनेनेति । नि + गम + बाहुलकात् ड:।) मन:। इति चिकाख्योय:॥ मलम्। ऋलम्। मनोज्ञम्। चित्रकमा। इति

> संचित्रसारोणादिष्टति:॥ निगू हः, पुं, (निगु ह्यते सं व्रियते इति । नि + गुइ + तः। "यस्य विभाषा।" ७ : २ । १५ । इति। नेट।) वनसुतः। इति हिमचन्तः। ८। २३६॥ गुप्ते, जि। यथा,-

"चास्ते विधुः परमनिर्वत एव मौलौ श्रुक्योरिति चिनगतीननिचत्रहत्तः। अन्तर्तिगृहनयनानलदा हदु:खं जानानि कः खयक्तते वत भीतरभीः॥"

भइताइट: I (सदमाच ॥ र) उच्चेर्क्य:। यथा। निगदसु नियद्य:, पुं, (नियमेन यहणमिति। नि + यह + "यच्छितित।" ३।३।५८। इति चप्।) व्यनुग्रहाभावः। इत्यमरः। ३। २। ३१॥ (यथा, मनु: । ७ । १७५ ।

"नियन् प्रक्ततीनाच कुर्याट् योरियनस्य च। उपसेवेत तं नित्धं सर्वयत्रे गुरु यथा॥") बन्धनम्। (यथा, सन्दाभारते। १। १।९०४। "यहात्रीयं कर्यं दुर्योधनाभ्यां

बुद्धं क्रतां नियदे केश्ववस्य॥") भत् सनम्। सीमा । इति मेदिनीकर हमचन्द्रौ॥ (निराकरणम्। यथा, रघु: । ६। २५। "दिनसुखानि रिक मनियहै-र्विमलयन् मलयत्राभत्वजत्॥

द्खः । यथा, स्वुः । ११ । ५५ । "ते चतुर्धसहितास्त्रयो वसः स्रावी नववध्परियञ्चात्।

सामदानविधिमेदनियष्टाः

सिड्डिमन्त इव तस्य भूपते: ।") जितित्सा। इति राजनिषेग्टः॥ विष्णुः।

यथा, महाभारते। १३। १४६। ६४। "प्रयत्ती नियत्ती ययी नैकप्रको गदायन:॥" ("सर्वे प्रलये निरक्तातीति नियह: ।" ६ति शाङ्करभाष्यम्॥ महादेव:। इति महाभार-

तम्।१३।१०।६४॥) नियाहः, पुं, (नि + यह + "बाक्रोप्रेश्वन्योर्यहः।" হাহা৪ছা হুনি ঘল্।) नियन्तः। আक्रोधः। यथा। नियाइको भूयात्। इति संचिप्तसार-वाकर्णम्॥ (यथा च भट्टि:। ७। ४३।

"संद्रष्टायान्तु वैदेश्चां नियाची वीव्यवानरे:॥") निघ:, पुं. (नियमितं निर्विप्रिवेण वा इन्यते ज्ञायते इति । नि + इन + "निघो निमितम्।" ३।३। ८०। निपातनात् साधुः।) विष्वत्-सम:। समन्तात् तुल्यारोच्चपरिणाचः। दत्यमर-

निघरिष्टका, स्त्री, गुलच्चकन्द्। इति राज-निर्घेष्टः ॥

निचग्टः, पुं, (निचग्टिति श्रीभते इति। चग्ट-दीप्ती + "स्मयादयस्य।" उर्या । १। ३८। इति कुप्रवयेन साधु:।) नामसंयह:। इति हेमचन्द्रः। २।१७२॥

निचसः, पुं, (न्यदनमिति । नि + चाद् भचारी + "नौ स च।" ३।३।६०। इति अप्। "घनपोचा ।"२। ४। ३८। इति घम्लादेश:।) बाहारः। इत्यमरः।२।६।५६॥

निचाति:, स्त्री, (निच्यतेश्नयेति। नि+"वसि-विषयजीति।" उर्या। ४। १२४। इति इव् ततः कुलम्।) लोइघानी। लोइमयरखः। इत्युगादिकोषः॥

निघुषं, स्ती, (निघुष्यते स्मेति। नि+घुष्+ भावे क्त:।) घुष्टम्। घोषणम्। इति शब्द-

निष्टवः, पुं, (नि+ष्ट्यु संघषे + "सर्व्यनिष्टव-रिष्वेति।" उणां। १। १५३। इति वन्प्रत्येन निपातनात् साधुः।) खुरः। इत्युगादिकोषः॥ वायु:। खर:। मार्ग:। वराष्ट्र:। इति संचिप्त-सारोगादिष्टतिः॥ (इस्टः। इति निघण्टः।

निम्नः, चि, (निष्ट्यते निरुह्यते इति। नि + इन + घण्ये कः। नियम्यतादेवास्य तथात्वम्।) अधीन:। इत्यमर:।३।१। १€॥ (यथा, रघुवंशी। १४। ५८।

"आशास्य रामावरजः सतीं ता-माखातवास्त्रीकिनिकेतमार्गः। निगस्य मे भर्तृनिदेश्ररीधं देवि : चमखेति बभूव नम्तः ॥") अङ्कपूरगम्। इति लीलावती ॥ (यथा, स्थ्य-सिद्धान्ते। ३। २६। "पुनद्वीदम्मानम्म लभ्यते यत् फलं बुधै:॥"